

[Statsministeren]

det uden for drøftelserne i de forhandlinger, der har fundet sted.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan gøre det meget kort i denne omgang. Hr. Christophersen anvendte det udtryk, at problemet med udviklingen i de kommunale udgifter var meget nøje beskrevet i det forslag til folketingsbeslutning, venstre havde fremsat, og det vil jeg da godt vedstå, men der er ikke anvist mange løsninger i det forslag til folketingsbeslutning. Problemet er beskrevet, men hvorledes man skal opnå besparelserne under overskrifterne, er der ikke nøje redegjort for.

I øvrigt er jeg meget enig med hr. Christophersen i en betragtning, som jeg synes burde præciseres: det, vi diskuterer her, er en begrænsning af væksten. Der er ikke tale om, at man over en bank skærer ned i de samlede offentlige udgifter. Der er tale om, at vi er nødt til at nå ned på en meget lavere vækstrate, og det er den smertefulde proces, som er i gang nu, og som nødvendigvis må fortsætte i de kommende år.

Og så vil jeg da medgive statsministeren, at debatten her i dag har været kedelig. Den minder lidt om fodboldlandskampen i går. Jeg synes nok, at forliget vinder 1-0, men kedeligt har det været.

Arne Melchior (CD):

Det er jo meget pudsigt, når medlemmer eller ministre, der selv i høj grad er med til at præge debatten, betegner den som kedelig. Der er jo så mulighed for at peppe sig selv og debatten lidt op.

Jeg giver statsministeren fuldstændig ret i, at forsvaret ikke er til behandling i dag. Vi havde udenrigspolitisk debat delvis i går, og vi får snart en udenrigspolitisk redegørelsesdebat, men jeg føler alligevel trang til at sige til hr. Arentoft, der siger, at de fleste kriser er økonomiske kriser, at det er jeg ikke helt sikker på. Det er dem, der tales mest om, men de har nok deres baggrund i en hel masse andre ting.

Hr. Arentoft er bekymret for den internationale situation. Det er der sandelig også grund til, men jeg er ikke bekymret for, at de radikale og slet ikke SF vil få nogen indflydelse på et kommende forsvarsforlig; derfor har jeg gerne villet trøste hr. Arentoft med

disse bemærkninger selv i en meget alvorlig og pessimistisk international situation.

Så skal jeg vende mig til hr. Christophersen. Jeg ved ikke, om han var sarkastisk eller han var morsom. Jeg synes, han var på vej til at være tarvelig, da han sagde, at nogle af forligspartierne – her var det specielt de radikale og CD – måtte vænne sig til i fremtiden at blive blandet sammen. Det er jo ikke længe siden, hr. Christophersen sad til venstre for talerstolen her og var udenrigsminister, og da blev venstre vel så også blandet sammen med socialdemokratiet. Det er måske den sammenblanding, som gør ondt på hr. Christophersen i dag, og som gør, at han unddrager sig forligsdeltagelse og medansvar. Og hvad med VK? Det er der også noget der hedder. Det ene år holder de ubrydeligt sammen, så går venstre lige pludselig uden forudgående besked ind i en regering med socialdemokratiet, og 13 måneder derefter holder man så igen ubrydeligt sammen. Så lad være med den slags finter, de giver bagslag.

Hr. Niels Helveg Petersen behøver ikke at nære frygt – og gør det sikkert heller ikke – for, at hans parti skal blive opslugt af CD. Der er dejlig markante forskelle, både hvad angår forsvar, energi og sikkert også markeds politik, Danmarks Radio, undervisning, registre og mange ting, men derfor kan vi da gud ske lov godt samarbejde anstændigt, således som hr. Christophersen kunne det med socialdemokratiet på en måde, som han selv i hvert fald i lang tid priste meget højt.

Så siger hr. Christophersen, at kommunerne slet ikke kan spare, uden at vi laver love om her. Det er jo længe siden, vi har haft kommunal valgkamp, men jeg har da oplevet nogle stykker, og da har jeg hørt masser af venstrekandidater sige, at man skal stemme på dem, for de er de ansvarsbevidste og besparelsesbevidste. Nu vil hr. Christophersen pludselig lave det om til, at borgmestre og kommunalbestyrelser er blevet rene ekspeditionskontorer for folketingset. Jeg ved godt, at der er mange lovbestemte udgifter i kommunerne, og det vil vi gerne bidrage til at gøre noget ved. Jeg kan tage et eksempel, styrelsesloven, som venstre har medansvar for, og ifølge hvilken kommuneskolelærerne har et væld af socialopsøgende opgaver. Det er klart, at det belaster kommunerne, og det må vi her i folketingset i lighed med en række andre områder tage op til revision. Men lad